

и Димо Н. Джуровъ. Тамъ Измирлиевъ и Паноуъ ги кледе тържествено да бждатъ прѣдани работници на Бунтовното дѣло.

Наскоро слѣдъ завръщането на делегатитѣ числото на съзаклятниците въ Елена порастнало до 30,

Младешитѣ се готвѣли за въстание: купували пушки, правили фишеци съ продългсвати бурмалии крушуми и постоянно се упражнявали на стрѣлба.

Еленскитѣ комити сж били въ редовни сношения съ Горноорѣховския комитетъ. Тѣ имали едно шифровано писмо отъ Иванъ Паноуъ да си доставятъ колкото искатъ барутъ отъ склада на комитета въ с. Хайнъ-късь.

Планътъ имъ билъ: да бждатъ готови, да чакатъ пристигането на Горносрѣховската и Златаришката чети, сетнѣ вкупомъ да нападнатъ склада на дошлата по оууй време войска въ Елена, да взематъ оружieto ѝ и да фанатъ Балкана

Дѣлото въ Г.-Орѣховица пропада, а заедно съ него и изработения